

[Fuglsang.]

ster vilde have oplyst, hvor stor en Del af Statsbanernes store Underskud i Regnskabsaaet 1933—34 der skyldtes Afskrivning. Naar vi tager de 8½ Mill. Kr. fra, der bruges til Afskrivning, er der jo endda en passende Margen. Men jeg indrømmer, at det er vanskeligt at sammenligne Privatbaner og Statsbaner. Jeg nævnte det ogsaa kun, om jeg saa maa sige, i Forbigaaende, idet jeg synes, der var Grund til at overveje, om man ikke kunde faa en endnu billigere Drift paa disse Sidebaner, særlig de Sidebaner, hvor man ikke er i Stand til at opnaa en rimelig Forrentning.

Hvis der ikke kommer Tilbud frem deroppe fra Egnen om virkelig betydelig Støtte for Banen i den Tid, der kommer, og hvis Ministeren kan give de Oplysninger, vi kræver, staar vi fremdeles fast paa paa vort principielle Standpunkt; saa maa de Egne undvære de Baner, det er der ikke noget at sige til. Men jeg haaber, at det skal lykkes for Egnen deroppe at bevare dem, fordi jeg mener, at disse Baner har mere Interesse end lige den trafikmæssige. Det maa man ikke glemme i denne Forbindelse.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem anvendte i sin Tale et mindre heldigt Udtryk for en Art af Fornærmethed, som jeg advarer mod at anvende den anden Gang.

Nørskov: Jeg vil takke de Medlemmer, som har talt for disse Baners Bevarelse eller i hvert Fald talt for, at disse Baner kunde faa en Frist, saaledes at man kunde faa set, hvorledes Udviklingen i den kommende Tid blev.

Jeg forstod ikke, hvad det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen mente med at sige, at der er visse Blade, der søger at lægge Statsbanerne for Had. Jeg kender ikke den Slags Blade, Maaske et eller andet Blad en Gang imellem kritiserer Togplanen og den Slags Ting, men det synes jeg ikke er saa slemt. Jeg synes snarere, at Statsbanerne skulde være taknemmelige for, at de bliver gjort opmærksom paa Ting, der kan og bør rettes.

Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen mente ikke, at Nedlæggelsen vilde betyde nogen synderlig Ulempe for de Byer, der vilde gaa Glip af disse Baner. Jeg er fuldkommen uenig med ham. Der er ingen Tvivl om, at det vil betyde et stort Tab for mange af disse Byer. Dernæst stillede det ærede Medlem et direkte Spørgsmaal

til mig, gaaende ud paa, om Kommunerne deroppe muligvis kunde tænke sig at deltage i Underskuddet med ca. 50 pCt. Jeg maa sige, jeg synes, det er et ejendommeligt Forlangende at stille til en isoleret Landsdel. Hvis vi skal ind paa noget saadant for Statsbanernes Vedkommende, maa det gælde for samtlige Kommuner, hvor igennem der gaar en Banestrækning, der giver Underskud; det kan absolut ikke, som det ærede Medlem Hr. Knud Hansen foreslog, kræves for en isoleret Egn.

Jeg tror ikke, det bliver heldigt for Statsbanerne som Helhed, hvis man efterhaanden skiller Sidelinierne fra. Det er dog Sidelinierne, der tilfører de store Linier en betydelig Del af Trafikken. Der er ogsaa et andet Forhold, hvor jeg synes, man bliver noget vanskeligt stillet; det er med Hensyn til Postvæsenet. Hvorledes vil man gribe den Sag an? Der skal formodentlig oprettes Postkontorer rundt omkring i Byerne, og det vil selvfølgelig ogsaa betyde en Udgift. Der er mange Forhold, man maa tage i Betragtning ved en saadan Sag.

Der tales fra saa mange Sider om den store Nedgang i Godstransporten, der er sket paa disse Baner. Men saa vidt jeg ved, gælder det samme ogsaa paa andre Baner. Der er sagt mig fra kyndig Side, at paa hele den lange Strækning fra Langaa til Fredericia er der kun een Landstation, hvor der modtages og afsendes mere Gods end fra Møldrup Station.

Hvis det er Tilfældet — og det tror jeg, det er —, saa maa jeg sige, at saa ser det ogsaa daarligt ud for mange andre Strækninger, og saa er der ingen Grund til pludselig at falde over den Strækning oppe i Himmerland.

Den højtærede Minister kom ikke meget ind paa de Argumenter, jeg havde fremført for at bibeholde Banerne. Jeg kan imidlertid ikke rigtig tænke mig, at den højtærede Rigsdag kan gaa med til at nedlægge saa lange Banestrækninger, der har haft saa uamaadelig Betydning for den paagældende Egns Fremgang — det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen sluttede sig fuldkommen til mig paa dette Omraade —, og som vedblivende vil have en betydelig Mission at udføre i disse Egne.

Til den højtærede Minister vil jeg sige, at det kan ikke være noget smukt Minde, han kan sætte sig ved at nedlægge disse Baner, der har betydet saa overordentlig meget for Egnen. Derimod kan den højtærede Minister sætte sig et smukt Minde, hvis han sætter alle sine Evner og